

**Cerere de decizie preliminară formulată de către Curtea de Apel Brașov (România) la data de
10 februarie 2023 – procedură penală împotriva M.A.sr, S.A.C.S., S.A.S.**

(Cauza C-75/23, Parchetul de pe lângă Tribunalul Brașov)

(2023/C 205/27)

Limba de procedură: româna

Instanța de trimitere

Curtea de Apel Brașov

Apelant

Parchetul de pe lângă Tribunalul Brașov

Inculpați

M.A.sr, S.A.C.S., S.A.S.

Parte civilă

Statul român

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 2 din TUE, articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE și articolul 4 [alineatul (3)] TUE, coroborate cu articolul 325 alineatul (1) TFUE și cu articolul 2 alineatul (1) din Convenția PIF ⁽¹⁾ și cu articolul 2 și articolul 12 din Directiva PIF ⁽²⁾, precum și cu Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată ⁽³⁾, cu referire la principiul consacrării unor sancțiuni efective și disuasive în cazuri de fraudă gravă aducând atingere intereselor financiare ale Uniunii Europene, toate cu aplicarea Deciziei 2006/928/CE a Comisiei ⁽⁴⁾, prin raportare la articolul 49 [alineatul (1)] teza finală din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, trebuie interpretate în sensul că se opun unei situații juridice precum cea incidentă în litigiul principal, în care acuzații solicită aplicarea principiului legii penale mai favorabile în situația în care o decizie a instanței constituționale naționale a declarat neconstituțional un text de lege privind întreruperea cursului prescripției răspunderii penale (decizia din anul 2022), invocând pasivitatea legiuitorului, care nu a intervenit pentru punerea în acord a textului legal cu o altă decizie a aceleiași instanțe constituționale, pronunțată în urmă cu patru ani față de cea din urmă decizie (decizia din anul 2018) – timp în care jurisprudența instanțelor de drept comun formată în aplicarea celei dintâi decizii se stabilise deja în sensul subzistenței textului respectiv, în forma înțeleasă ca urmare a celei dintâi decizii a instanței constituționale –, cu consecința practică a reducerii la jumătate a termenului de prescripție pentru toate faptele penale cu privire la care nu s a pronunțat o hotărâre definitivă de condamnare anterior celei dintâi decizii a instanței constituționale și a încetării pe cale de consecință a procesului penal față de acuzații în cauză?
- 2) Articolul 2 TUE privind valorile statului de drept și respectarea drepturilor omului într-o societate caracterizată prin justiție și articolul 4 [alineatul (3)] TUE privind principiului cooperării loiale dintre Uniune și statele membre, cu aplicarea Deciziei 2006/928/CE a Comisiei sub aspectul angajamentului de asigurare a caracterului eficient al sistemului judiciar român, prin raportare la articolul 49 [alineatul (1)] teza finală din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, consacrand principiul legii penale mai favorabile, trebuie interpretate, cu privire la sistemul judiciar intern în ansamblul său, în sensul că se opun unei situații juridice precum cea incidentă în litigiul principal, în care acuzații solicită aplicarea principiului legii penale mai favorabile, în situația în care o decizie a instanței constituționale naționale a declarat neconstituțional un text de lege privind întreruperea cursului prescripției răspunderii penale (decizia din anul 2022), invocând pasivitatea legiuitorului, care nu a intervenit pentru punerea în acord a textului legal cu o altă decizie a aceleiași instanțe constituționale, pronunțată în urmă cu patru ani față de cea din urmă decizie (decizia din anul 2018) – timp în care jurisprudența instanțelor de drept comun formată în aplicarea celei dintâi decizii se stabilise deja în sensul subzistenței textului respectiv, în forma înțeleasă ca urmare a celei dintâi decizii a instanței constituționale –, cu consecința practică a reducerii la jumătate a termenului de prescripție pentru toate faptele penale cu privire la care nu s a pronunțat o hotărâre definitivă de condamnare anterior celei dintâi decizii a instanței constituționale și a încetării pe cale de consecință a procesului penal față de acuzații în cauză?

- 3) În caz afirmativ și numai dacă nu se poate da o interpretare conformă cu dreptul Uniunii Europene, principiul supremației dreptului Uniunii trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări sau unei practici naționale potrivit căreia instanțele naționale de drept comun sunt ținute de deciziile curții constituționale naționale și de deciziile obligatorii ale instanței supreme naționale și nu pot, din acest motiv și cu riscul săvârșirii unei abateri disciplinare, să lase neaplicată din oficiu jurisprudența rezultată din deciziile menționate, chiar dacă ele consideră, în lumina unei hotărâri a Curții, că această jurisprudență este contrară, în principal, cu articolul 2 TUE, articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE și articolul 4 [alineatul (3)] TUE, coroborate cu articolul 325 alineatul (1) TFUE, toate cu aplicarea Deciziei 2006/928/CE a Comisiei, prin raportare la articolul 49 [alineatul (1)] teza finală din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, precum în situația din litigiul principal?

- (¹) Convenție elaborată în temeiul articolului K.3 din Tratatul privind Uniunea Europeană, privind protejarea intereselor financiare ale Comunităților Europene (JO 1995 C 316, p. 49, Ediție specială 19/vol. 12, p. 51).
- (²) Directiva (UE) 2017/1371 a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2017 privind combaterea fraudelor îndreptate împotriva intereselor financiare ale Uniunii prin mijloace de drept penal (JO 2017 L 198, p. 29).
- (³) JO 2006 L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7.
- (⁴) Decizia Comisiei din 13 decembrie 2006 de stabilire a unui mecanism de cooperare și de verificare a progresului realizat de România în vederea atingerii anumitor obiective de referință specifice în domeniul reformei sistemului judiciar și al luptei împotriva corupției (JO 2006 L 354, p. 56, Ediție specială, 11/vol. 51, p. 55).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesfinanzhof (Germania) la 15 februarie 2023 –
H GmbH/Finanzamt M**

(Cauza C-83/23, H GmbH)

(2023/C 205/28)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesfinanzhof

Părțile din procedura principală

Reclamantă: H GmbH

Pârât: Finanzamt M

Întrebările preliminare

Întrebări preliminare privind interpretarea Directivei 2006/112/CE (¹):

- 1) Beneficiarul unei prestații, care este stabilit pe teritoriul național, are un așa-numit drept direct împotriva administrației fiscale naționale în conformitate cu Hotărârea Curții de Justiție a Uniunii Europene din 15 martie 2007, Reemtsma Cigarettenfabriken, C-35/05, EU:C:2007:167, în cazul în care
- (a) prestatorul, care este de asemenea stabilit pe teritoriul național, emite beneficiarului prestației o factură pe care este indicată taxa națională și pe care beneficiarul prestației o plătește, în condițiile în care prestatorul plătește în mod corespunzător taxa indicată pe factură,
  - (b) prestația facturată este însă o prestație executată într-un alt stat membru,
  - (c) beneficiarului prestației i se refuză dreptul de deducere pe teritoriul național, întrucât această taxă nu este datorată legal pe teritoriul național,
  - (d) prestatorul rectifică apoi factura, în sensul că nu mai indică pe aceasta taxa națională, suma facturată reducându-se astfel cu cuantumul taxei indicate,
  - (e) beneficiarul prestației nu își poate pune în aplicare drepturile la plată împotriva prestatorului, din cauza deschiderii procedurii insolvenței asupra patrimoniului prestatorului și